Berguv

Berguv

© Sören Lindén

Latinskt namn:	***Bubo bubo* - vilket betyder, uv.**
Typiska kännetecken:	**Längd 59 - 73 cm. Vingbredd 138 – 170 cm. Den största och den tyngsta av Europas ugglor. Stor brunspräcklig med tydliga örontofsar.**
Finnes:	**Sporadiskt i större delen av Sverige. Undantaget är fjällandskapen.**
Äter:	**Råttor, sorkar, igelkottar, harar och fåglar. Gärna kråkor som fångas på nattkvisten.**
Läte:	**Ett djupt tvåstavigt ”oo-hoo”.**
Häckar:	**Helst på en klipphylla, men kan även lägga sitt bo på marken intill ett stenblock. Ibland övertar den även något gammalt bo av ormvråk eller duvhök uppe i ett träd.**

Namnet nämns i den kortare formen ”uv” redan omkring 1330, medan ”berguv” är belagt först ca. år 1500.
Ordet ”Uv” är ljudhärmande medan ”berg-” torde syfta på artens förkärlek att häcka i bergsbranter.
Tidigare var berguven en ganska allmän fågel i skogstrakter och skärgårdar över så gott som hela landet ända upp till Karesuando.
Numera är den nästan helt utrotad och de få berguvar som finns idag är i huvudsak utplanterade individer uppfödda i fångenskap. Under en inventering gjord under mitten på 1960-talet hittades endast 175 besatta bon i hela landet.
Antalet fritt häckande berguvar idag torde vara lite drygt 500 par.
Som häckningsterräng väljer den bergiga skogstrakter och klippiga skärgårdsöar. Boet läggs ofta på en klipphylla med ett stup nedanför och en utskjutande vägg ovanför som skydd. Boplatsen väljs ut av hanen.
Något egentligt bo byggs inte utan äggen läggs i en bala som skrapats upp i underlaget, ofta med några spybollsrester som enda bomaterial.

I april-maj brukar de två till tre äggen läggas och ruvas sedan av honan i 35 dygn.
Under hela ruvningstiden får honan mat av hanen, och han fortsätter att ensam försörja familjen de första veckorna eter ungarnas kläckning.
Efter två månaders ålder börjar ungarna göra sina första flygturer, men det dröjer ytterligare minst ett par månader till innan de är helt mogna att försörja sig själva.
Även om de halvvuxna ungarna kan verka helt ensamma där de klättrar omkring vid boplatsen, är honan nästan alltid i närheten, och om någon inkräktare kommer ungarna för nära anfaller hon och försöker driva bort inkräktaren. Hon kan då se verkligen skräckinjagande ut när hon kommer nedhukad, med stjärt och vingar utspända samtidigt som hon väser och klapprar med näbben.
Berguven tillbringar dagen sittande stilla invid en trädstam eller på något annat undangömt ställe. Skulle någon kråka upptäcka den då så dröjer det inte många minuter förrän det är en hel svärm av aggressiva kråkor som flyger runt den.
De gamla uvarna är mycket stationära och paret håller ihop i sitt häckningsrevir hela året. Ungfåglarna stryker däremot omkring under vintern sökande efter mat och blivande häckningsplatser.